

הבית המוזר בחוף

סידני-עלי

דומה לחייה

טרומס-היסטורית

וכך גם האיש

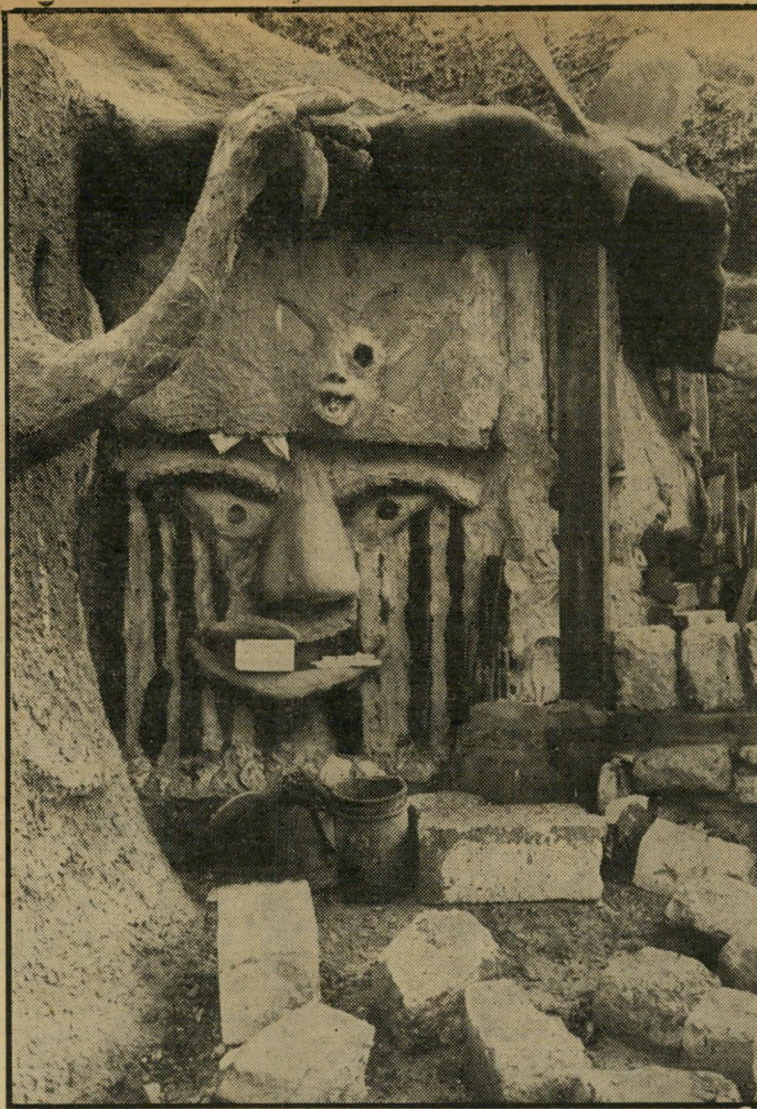
שבנה אותו

רב דמות מי יוצר האדם את ביתו? לפעמים בדמות עמידר. עתירי הממון משתמשים בשירותיהם של ארכיטקטים מעורלים ומנסים להתחרות זה בזה ביצירות הפאר שלהם. דלי העם, לעומת זאת, מסתפקים בדירת שיכון של עמידר, ומנסים לרהטה ולקשטה לפי רוחם, ולהעניק לה ציביון אישי.

המתרחצים בחוף סידני-עלי, שליד הר-צליה, גילו לתדהמתם לפני כשנה, כי קיים גם סוג שלישי. בצד וילות הפאר המפארות את הרצליה פיתוח, ניצב הדינוזאור של סידני-עלי כי אצבע מאשימה.

ללא כל אמצעים כספיים, ללא השכלה פורמלית, בארבע ידיהם בלבד, הצליחו שני בחורים צעירים לבנות על מורד ההר הפונה לעבר הים, מיבנה מוזר, מהיבב כחדשניותו ובעושר הדמיון שבו.

אדי בן ה-24 הוא יליד מרוקו, לישראל הגיע מצרפת בהיותו בן 16. בארץ התגורר עם מישפחתו בשכונת עוני הרצליינית. שם הכיר את ניסים, המבוגר בן ה-31, בחור תימהוני, שאגדות מהלכות אודותיו

חיית לים

הקיר, הבנוי ממלט מעורב בחול וקש, והיצוק על רשת-ברזל, עוצב על-ידי אדי וניסים בדמות אליל קדמון או טוטם. האבנים הן חומר-יגלם להמשך הבנייה. משמאל: אצבע משולשת, המופנית אל החברה הבורגנית.

יש המתבוננים מרחוק, אך יש מתחצפים ועולים, ומנסים להיכנס בו כוח כדי לראות את פנימו של המיבנה. אדי אינו אוהב את החצופים, "זה הבית שלי, ואני מזמין את האורחים שלי". בקצהו האחד של הדינוזאור מתנוסס ראש של מיפלצת. ספק דראקון ספק דינוזאור. על צוואר המיפלצת מתנוסס ראש אדם, ובפיה תחובה מיקטרת עץ ענקית. המיבנה כולו בנוי מחימר המעורב במלט וקש, כימעט כפי שבנו אבותינו במצריים. את קצהו השני של המיבנה מעטר זנב דג ענק. מתוך המיבנה מתנשאות דמויות מוזרות. פה יש אצבע משולשת הנישאת אל האופק, ושם ראש גרוטסקי של אדם. על הצוק המתנשא מעל המיבנה אפשר לראות זוג ידיים נישאות לשמיים משני צידי של ראש מסוגנן, ולידו אסלת בית-שימוש המורכבת על חזה נשי, ובתוכה ראש נסתר.

גם לבניית דינוזאור, המורכב רובו ככור לו מחומרים שפלטו מן הים, צריך כסף. גם מזון לקידי ואדי עולה כסף, וצריך גם לשלם את הקנס שהטיל בית-המשפט הרשום על אדי, שהורשע בהחזקת חשוי. עד למעצרו, לפני כחודש, עבד אדי כי תיפאורן בסרט יוצאים קבוע. אולם במי שך 15 הימים שבילה במעצר, התקבל מי שהו אחר במקומו לעבודה. כעת הוא וקידי כימעט רעבים ללחם.

נוודים

בלי מוסכמות

אדי איך מיקצוע. כאשר היה עדיין ילד, הסתבך עם החוק בצרפת, ישב זמן מה במוסד, ושם רכש את כתובות הקעקע המקשטות את זרועותיו. בארץ ניסה לחזור למוטב, וכימעט הצליח. הוא סיים את שירותו בצה"ל כצנחן, וניסה לעבוד כי דיג, כטייח, כצבע ולבסוף כתיפאורן קול-נוע.

אילו רק יכול להשיג די כסף, היה מסיים את בניית הדינוזאור, משלם ל-וטרניר שיקצץ את אונייה של "קידי" והיה חי לו באושר.

הדינוזאור על שפת

אולם באחת הסערות האחרונות סחפו הרוחות את החול ממרגלות הדינוזאור וזה כימעט התמוטט. מאז עסוק אדי בבניית המיכות שיעצרו את החול במקום, ולא יתנו לדינוזאור ליפול למים.

בחוף הבית, בחדר המגורים, תלויה תמונת ענק של דינוזאור, מעל ערימת מצעים מקופלת בקפיידה.

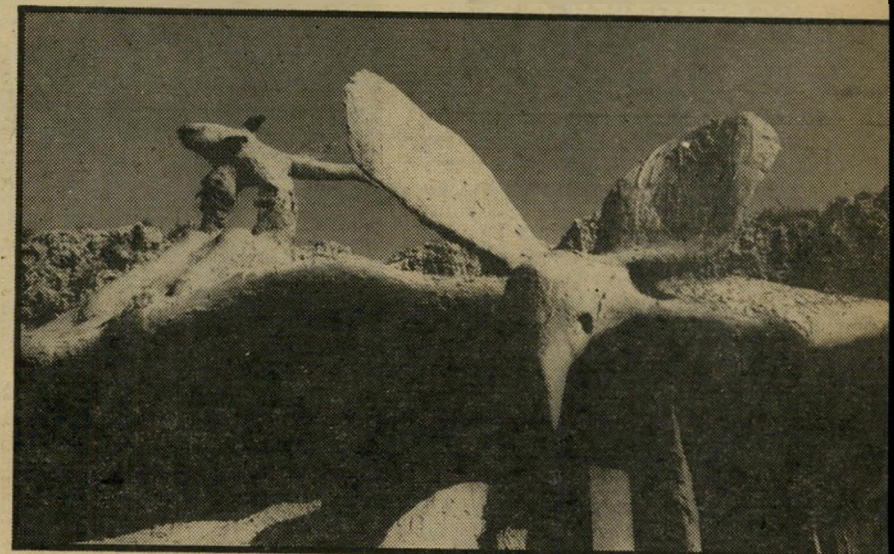
הריצפה יצוקה ממלט ובתוכה משוכבים קרשים וחתיכות שיש בדוגמה מרהיבה. בשעות היום מאירות קרני-השמש פיסות זכוכית קטנות, אשר שובצו בקירות הימיבנה ובלילה מאירה את הבית מגורת-ברזל ענקית הקבועה בתיקרה, ובתוכה

אדי מדבר כמשורר. יש לו עיניים ירוקות ענקיות נוצצות. באוזנו נעוץ עגיל זהב, "קידי", כלבה שחורה בת חודשיים היא בת ליוותו היחידה, כרגע. הוא לבדו עכשיו, ניסים עזב את הארץ לפני כשנה ונסע אל אשתו. עכשיו הם נמצאים באי הבתולה, ובונים שם ביקתה ליד הים.

לחזור

למוטב

אין לדעת כיצד נראית הביקתה שבאי הבתולה, אבל הדינוזאור ניצב כאן, בחוף סידני-עלי, גלוי לעיני כל.

ציפורים בראש

בבית, שגגו מעוטרת בציפור דמיונית, יושב אדי שחלק את מגפיי-הבוקרים שלו (משמאל). אדי אומר שלא מצא את עצמו בחיים, ואוהב לשמוע את להקת פינג פלויד לאור הברקים המבזיקים בלילות חורף.

בארץ. הוא מסתובב בעולם, וחיינו מרתקים ומלאי הרפתקות. למוסכמות החברה הוא אינו נכנע. לפני כארבע שנים, עלה ביתו של נייסים באש, ומאז הוא חולם לבנות לו ביקתה ליד הים. בינתיים הכיר באחד ממסעיו נערה אמריקאית, ונשא אותה ל-אשה ובמיים אלה הם מצפים להולדת ילד דם הראשון. בפעם האחרונה שהיה בארץ, הדביק גם את אדי בחלומו הישן על ביקתה ליד הים. לפני שנה ורבע החל החלום קורם עור וגידים בדמותו של הדינוזאור.

